

תלמודו בידו

דף יט עמוד ב

א] קרא במגילה הכתובה בין שאר כתבי הקודש, האם יצא ?

ב] האם תופרים יריעות של ספר תורה עד הקצוות, ומדוע ?

ג] קרא את שמע ולא השמיע לאזנו, האם יצא ?

ד] האם חרש המדבר ואינו שומע רשאי לתרום תרומה ?

ה] האם קטן יכול להוציא אחרים במקרא מגילה ?

א] יחיד: יצא [בימי חז"ל היו כתובים על יריעות קלף מחוברות הנגללות כספר תורה].
צבור: לא יצא. כיון שאינה ניכרת כאיגרת בפני עצמה, ואין כאן פרסום הנס. אך אם המגילה ניכרת, כגון שיריעותיה קצרה או ארוכה משאר הכתובים, יצא.

ב] הדין: כשתופר היריעות לחברן זו לזו, משאיר את קצה העליון והתחתון ללא תפירה. הטעם: תקנת חכמים, כדי שלא יקרע ספר התורה בשעת גלילתו. ולא כפי שסברו בתחילה שזו הלכה למשה מסיני.

ג] ר' יוסי: לא יצא אפילו בדיעבד. שנאמר "שמע", השמע לאזנך מה שיוצא מפיו. ר' מאיר: מותר אף לכתחילה. שנאמר "על לבבך", הדברים תלויים בכוונת הלב. ר"א בן עזריה: לכתחילה ישמיע לאזנו, ובדיעבד יצא אף אם לא השמיע. ר' יהודה: בתחילה סברו שדעתו כר' מאיר. ולמסקנה דעתו כר' אלעזר בן עזריה. - וכן נחלקו לענין ברכת המזון, אם יכול לברך מבלי להשמיע לאזנו.

ד] ר' מאיר: רשאי, כיון שאין צורך בשמיעת האוזן בברכת הפרשת תרומה. ר' יהודה: לכתחילה לא יתרום הואיל ואינו שומע את הברכה, ובדיעבד תרומתו תרומה. - וכן נחלקו אם לכתחילה מוציא אחרים בקריאת המגילה [ור' יוסי פוסל אף בדיעבד].

ה] תנא קמא: אינו מוציא אחרים. ר' יהודה: קטן שהגיע לחינוך, כבן תשע או עשר, כשר לקרוא אפילו לכתחילה.